

Det spidser til

Lad mig starte med at konstatere, at nu siger kalenderen, at det er forår. Det er måske ikke lige til at se på vejret, men i det mindste er dagene blevet lysere, og de værste vinterdepressioner er forhåbentlig lagt væk nu. I hvert fald kan jeg her på matriklen konstatere, at fuglene er kommet ud af hullerne, og at en enkelt bindegale musvit sætter kulør på lydene fra endda meget tidlig morgen. Den lokale ræv stikker også snuden forbi hver aften for at se, om der skulle være bid. Et eller andet sted er det fantastisk, at man omkring 30 kilometer fra Københavns Rådhusplads kan få alt dette forærende. Vi mangler dog stadig ulvene (selv om jeg da også har en mening om det) – så den diskussion slipper jeg heldigvis for at gå ind i.

Vender vi os til fodbolden, nærmer vi os på alle måder afgørelsens time. Det er ikke bare herhjemme, hvor udskilningsløbet i Superligaen i den grad ikke er for små børn. Man tør jo dårligt kigge væk et øjeblik. Brøndby synes nærmest at være genfødt, FC København har også fået gang i tingene – og FC Midtjylland er ved at være i problemer. Og andre lande har tilsvarende spørgsmål. Det bliver i den grad ikke kedeligt i Europa.

Det var så bare kampen om den magiske streg efter de seks øverste hold. Det er bestemt ikke mindre kedeligt nedenfor. Jeg holder meget af at komme i Lyngby (dels er det relativt tæt på bopælen, dels er det et rart og hyggeligt sted at komme), men det ser godt nok ikke for lyst ud, når man ser på stillingen. I Aalborg må der også være godt med panderynker. Jeg er gammel nok til at huske, da AaB tog hele turen ned, og alt andet lige er det jo en geografisk katastrofe, hvis en af Danmarks allerstørste byer ikke vil være repræsenteret i ligaen. Men hvis det er sådan, så er det sådan, at det er. Lad os endelig ikke falde ned i amerikanske tilstande, hvor geografien er afgørende frem for præstationerne på banen. Tingene kommer, og tingene går, men i sidste ende jævner det sig nok – muligvis i det lange perspektiv. Det er det muligvis ikke alle, der har tålmodighed til, når man hører om de båtnakker, der laver ballade rundt omkring, hvad enten det er omkring banen med pyroteknik eller udenfor med andre virkemidler. Det er rent ud sagt fortvivlende, når man nu har en sport, som man holder af – men så oplever, at det er helt andre ting, der får lov til at stjæle fokus.

Tingene går op og ned – det gør de på klubbernes område, men også på dommerområdet. Lige nu er der for eksempel en klar overrepræsentation af superligadommere vest, men det er jo, fordi de har vist sig at være de bedste – og så er det sådan set ikke længere. De bedste dommere til de bedste hold i de bedste rækker. For efterhånden en håndfuld år siden gennemførte vi det helt klare mantra, at vi vil have de bedste dommere, uanset hvad. Hvis de ti bedste bor på Samsø, er det dem, som vi tager. De bedste spillere i de bedste rækker – de bedste dommere i de bedste rækker. Ingen geografiske begrænsninger, ingen kønsmæssige begrænsninger. Sagt helt simpelt: de bedste folk på de bedste pladser. Og det kunne jeg godt udbrede mig meget om, når man begynder at tale om kønskvotering med videre, ikke bare her, men alle mulige andre steder i samfundet. Men mit personlige princip er fremdeles, at de bedste folk skal have de bedste pladser, uden at man begynder at se på andre ting. Det kunne være alder, køn osv.

Hvis vi går tilbage til fodbolden, som jo formodes at være denne klummes indhold, har der været et par situationer i den forløbne uge, som godt lige kunne fortjene nogle bemærkninger.

Som tiderne er nu, kan dette - som skrives onsdag aften - jo være overhalet indenom for længst, når vi kommer frem til den trykte udgave i Tipsbladet. Faktisk møder jeg jævnligt mails, som fortæller mig, at jeg er håbløst bagud. Men OK - det lever jeg med, for det har jeg været i ufattelig mange år. Men det er jo desværre vilkårene i den digitale verden - med to dages respit kan verden nå at flytte sig en hel del.

Vi skal have fat i OB's Minteh (som i den grad har været i vælten - mon ikke han også gerne have været denne her foruden - men han slipper ikke, for han har fyldt godt i min indbakke).

Det handler om situationen, hvor han efter en udskiftning vælger at sparke et hjørneflag ned på sin vej ud af banen. I tidligere tider ville det ikke være sket, for dér foregik alle udskiftninger ved midterlinjen. Nu skal spilleren forlade banen over den nærmeste grænselinje. Det gør nogle ting lettere - men også nogle ting sværere.

I den aktuelle situation må vi gå ud fra, at ingen af medlemmerne af dommerkvartetten har set situationen i sin helhed. Hvilket set udefra synes helt forståeligt, for det er ikke lige den udskiftede spiller, som man har helt fokus på. Der er mildest talt andre ting at holde styr på - og ikke mindst, hvis der er flere udskiftninger på samme tid.

En del har spurgt mig om, hvorfor VAR ikke griber ind. Men det kan VAR ikke, uden at vi bøjer protokollen voldsomt. Forseelsen mod hjørneflaget er til maksimalt en advarsel - og det vil godt nok i givet fald være advarsel nummer to og dermed en udvisning, men det er uden for VARs kompetencer. Så ingen af de pågældende på banen (eller i VAR-vognen) har en chance. Til gengæld kan TV-billederne jo give en nødudgang til Disciplinærinstansen, som efterfølgende har været inde og give karantænepoints. Nu skal jeg være morderlig forsigtig, for vi adskiller jo den lovgivende, udøvende og dømmende magt meget skarpt, ligesom alle andre steder i dansk retspleje - men jeg synes personligt, at det er fint, at man ikke slipper helt ustraffet fra at myrde et sagesløst hjørneflag, uanset om dommerne har registreret situationen eller ej.

Lovmæssigt er der også nogle interessante ting i situationen. Minteh er på papiret udskiftet (han har tilsyneladende forladt banen), Ifølge fodboldloven er en udskiftning foretaget, når den ene spiller har forladt banen og den anden er kommet ind på den. Hvis nu den nye spiller er kommet ind, er sagen klar - Minteh er stadig på holdkortet og kan dermed stadig få sin anden advarsel og dermed udvisning, men hans hold må fortsætte med 11 mand.

Men hvis den nye spiller ikke har krydset kridtstregen på vej ind, er udskiftningen ikke foretaget - og dermed er Minteh stadig teknisk en spiller på banen og kan dermed modtage sine kort. Og væsentligst: holdet har nu kun 10 spillere at gøre godt med.

Jeg har selv oplevet en tilsvarende situation med et hjørneflag til en VM-kval på et fuldt Millennium Stadium i Cardiff (Wales - Nordirland og knap 70.000 tilskuere), men det kan jeg altid underholde om en anden gang.

Vi har også en situation mellem Crystal Palace og Liverpool, hvor der var vild panik over, at Crystal Palace ikke fik lov til at foretage et hjørnespark i overtiden. Det kostede endda Joachim Andersen en advarsel for brok. Et eller andet sted burde spillere på dette niveau være for kloge til det - men hele spørgsmålet om tidstillæg, hvornår stopper vi osv. kræver nok mere plads, end jeg kan se, at jeg kan se, at jeg tilbage, så den tager vi i næste uge.

En rigtig god forårsstart til alle – uanset temperaturen – nyd fuglene, nyd lyset, og frem for alt nyd kampene i den kommende weekend. Don't worry – be happy.